

РЕШЕНИЕ

№ 1516

гр. София, 31.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 13.12.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7756** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.13, ал.5 от Закона за социално подпомагане (ЗСП).

Образувано е по жалба на В. Б. Б – И. срещу заповед № 682 от 24.09.2010г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане" (ДСП) – Красно село и потвърждаващото я решение № РД-01-419/11.10.2010г. на директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане (Р.) С. Г. и потвърдената с него заповед на .

В жалбата се изтъкват доводи, че оспорваният акт е порочен от материалноправна страна и не е съобразен с целта на закона. Излага се фактология за семейния и социалния статус на жалбоподателката В съдебно заседание жалбоподателката сочи, че исканата помощ е за ядрено-магнитен резонанс във връзка със заболяване, станало хронично, самото заболяване не било включено в ТЕЛК, същевременно това били непредвидени разходи. Описва заболяването. Иска отмяна на заповедта и задължителни указания до органа за отпускане на исканата социална помощ или решение на съда в този смисъл.

Ответникът – директор на Дирекция „Социално подпомагане” – Красно село, чрез процесуалния си представител адвокат Я оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да я остави без уважение. В случая се касаело за заболяване, което е свързано с травма отпреди 10 години и не може да се приеме, че тази нужда е инцидентно възникнала по смисъла на изискването на чл.16 от Правилника за прилагане на ЗСП (ППЗСП). Позовава се и на това, че твърдението за необходимост от изследването е на жалбоподателката, не представя направление от лекар, който да обоснове изготвянето

на такова изследване.

Съдът, след като прецени доказателствата по делото и обсъди възраженията в жалбата, след цялостна служебна проверка на обжалвания акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира жалбата за процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК (решението е постановено на 11.10.2010г., а жалбата е подадена на 18.10.2010г.) и от надлежна страна, както и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол на основание чл. 13, ал. 5 от ЗСП, а разгледана по същество – за НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С молба – декларация с вх. № СП-518/682/10.09.2010 г. жалбоподателката В. Б. Б – И. прави искане до ДСП – Красно село, да ѝ бъде отпусната еднократна парична помощ по чл. 16 от ППЗСП с мотиви „здравно изследване с магнитно резонансна томография на лумбален сегмент на гръбначен стълб, в МБАЛ „Токуда“, не прилага медицинско направление за същото“.

С обжалваната заповед № 682 от 24.09.2010г., директорът на ДСП – Красно село (при условията на заместване, чрез надлежно упълномощено лице и отсъствие на титуляра) е постановил отказ да бъде отпусната исканата парична помощ с мотиви, че лицето не отговаря на условията на чл. 16 от ППЗСП. Извършените изследвания са направени по лично мнение на госпожа И., без медицинско направление и мнение на личния лекар, а разходите са заплатени с дарение от родител.

Заповедта е обжалвана по административен ред с жалба вх. № 94ВВ/52 от 06.10.2010г., по която е постановено Решение РД 419/11.10.2010г. на директор на Регионална дирекция Социално подпомагане С.-Г., с което е отхвърлена жалбата и потвърдена заповедта. На основание Тълкувателно решение № 16 / 1975 г. на Общото събрание на гражданските колегии на Върховния съд, съдът възприема като мотиви на обжалвания акт и изложените такива в потвърдителното решение при обжалването по административен ред.

Съдът приема следното от фактическа страна:

Установява се от приложения резултат от образно изследване (л. 49), че на сина на жалбоподателката Й И И с ЕГН * в МБАЛ „Токуда болница“ на 09.09.2010г. е направена магнитнорезонансна томография на лумбален сегмент на гръбначен стълб. Съгласно приложена фактура и касов бон (л. 47) за изследването са платени от името на И в брой 250 лв. Жалбоподателката посочва, че същото е направено без дадено медицинско направление, по нейна преценка. От амбулаторни листове от 06.01.2009г. и 21.01.2009г. (л. 95-96) се установява, че Й има основна диагноза други придобити деформации на костно мускулната и съединителната тъкан и придружаващо заболяване сколиоза, анамнезата е оплакване от болки в гърба. Направени са изследвания за костна плътност. И въз основа на данните от горното изследване е издадено медицинско удостоверение решение на ЛКК № 3 от 16.09.2009г. с мнение за освобождаване от час по физическа култура.

Семейният и социален статус на жалбоподателката съгласно изготвен по молбата – декларация Социален доклад и другите доказателства по делото е следния: В трудоспособна възраст – на 45 г., вдовица, с определена с ЕР на НЕЛК 23 % трайно намалена работоспособност, има три деца: на 13г., 14г., за които се грижи и пълнолетен син, с който съжителства, неработеща, домакиня, като доходи получава пенсии 2 x 144, 79 лв., месечни помощи по Закона за семейните помощи за деца - 70 лв. Или общият доход на семейството за предходния месец е 788,68 лв. Декларира, че освен едностайното жилище, в което живее със семейството си няма друго имущество

или други доходи, извън гореизброените.

От правна страна:

При преценка за законосъобразност на обжалваната заповед съдът намира, че тя е издадена от компетентен орган, спазена е предписаната от закона писмена форма, включително изискването за задължително мотивиране на отказа. При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила – проведена е съответната процедурата по подадената от жалбоподателката молба-декларация, изготвен е социален доклад от социалния работник след извършване на съответната анкета, лично на жалбоподателката.

Що се отнася до съобразяване с материалния закон и целта на закона, съдът приема следното:.

При установената фактическа обстановка съдът е сезиран с правен спор по приложението на чл. 16, ал.1 от ППЗСП, съгласно която разпоредба за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно.

Основна предпоставка за отпускане на еднократната помощ по чл.16, ал.1 от ППЗСП е наличието на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално - битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. По делото се установи, че малолетното дете на жалбоподателката Й преди да извърши изследването (09.09.2010г.) във връзка, с което се претендира помощта, е имал поставени (м.01.2009г.) от лекар специалист основна диагноза „други придобити деформации на костно мускулната и съединителната тъкан и придружаващо заболяване „сколиоза”, с анамнезата оплакване от „болки в гърба”, а жалбоподателката твърди, че заболяването е хронично. Предписани и направени му са изследвания за костна плътност. Няма данни медицинско лице да е предписало изследването, за което се иска еднократната помощ, потребността да се извърши то да е преценена от компетентно лице, а необходимостта да се направи изследването да е инцидентна, внезапно възникнала и непредвидена. В случая и самата жалбоподателката посочва, че преценката да направи въпросното изследване е нейна, специалистът е преценил, че не е необходимо. Не се установява жалбоподателката да е изисквала чрез предоставяне на съответното медицинско направление от личния лекар да се извърши изследването в рамките на системата за здравното осигуряване, в това число такова изследване и направление за него да са й отказани. При така установеното не може да се направи обоснован извод, че за жалбоподателката (член на семейството й) е налице внезапно възникнала здравна потребност да се направи въпросното изследване и това да мотивира отпускане на еднократната помощ.

Еднократната помощ по чл. 16, ал.1 от ППЗСП е специфична и се характеризира именно с инцидентността на потребността, която е предназначена да задоволява. Това са нужди, които настъпват като отклонение от обичайния начин на живот и от бита на човека, в резултат на непредвидими, неочаквани и непреодолими събития. Така, например по отношение на здравословното състояние - следва да се приеме, че това е тежко и внезапно настъпило заболяване, за което са необходими разходи, които не са в материалните възможности на лицето или пък при хронично заболяване (за каквото има данни, че е заболяването на Й) е настъпило внезапно обостряне, което може да се определи като инцидентно възникнала здравна потребност. В разглеждания случай не

се установиха данни за внезапна, инцидентна необходимост да се направи изследването, което е във връзка с хронични оплаквания.

При анализа на прилагането на изискванията на нормата за еднократната социална помощ към конкретния казус съдът в никакъв случай не омаловажава стремежа на жалбоподателката като майка да осигури най-доброто за лечението на детето ѝ. В този житейски смисъл преценката на майката да предприеме съответните мерки за здравето на детето винаги е обоснована. Но от гледна точка на социалното подпомагане и в частност еднократната помощ по чл.16, ал.1 ППЗСП, за да бъде обосновано отпускането на средствата, е необходимо обосноваване на потребността, която ще се задоволи с тях. В този смисъл съдът намира, че преценката за извършване на съответното медицинско изследване е от компетентността на лице с медицинско образование и съответната специалност. При тази липса на компетентно становище за извършване на изследването и хронологията на заболяването, разходът, направен от жалбоподателката за магнитнорезонансна томография на детето ѝ няма как да се класифицира като инцидентно възникнала здравна, образователна, комуналнобитова или друга жизненоважна потребност, за която да се отпусне еднократната помощ по чл.16, ал.1 от ППЗСП.

С оглед изложеното съдът приема, че обжалваната заповед е издадена в съответствие с условията за нейната законосъобразност, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на В. Б. Б – И. срещу заповед № 682 от 24.09.2010г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"–Красно село и потвърждаващото я решение № РД-01-419/11.10.2010г. на директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане С. Г..

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в четиринадесет дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: